

“వాడి పేరేమో ఈ రిజర్వ్ లిస్టులో ఉంది కాని వాడు మాత్రం కనిపించలేదురా!” బెజవాడ స్టేషన్లో దామోదర రావు రామలింగం తో అన్నాడు, కొంచెం ఆశ్చర్యపోతూ.

“ఆ అబ్బాయి మీ ఫ్రెండ్? రాత్రి ఒకసారి లేచి వెళ్లాడు. మళ్ళీ కనిపించలేదు. ఇక్కడే ఎక్కడైనా ఉన్నాడనుకున్నాను. అదిగో అతని సామానుకూడా అక్కడే ఉందే!” అన్నాడు సామాను దింపించి కూలిన కుదుర్చుకుంటున్న ఒక నడివయస్సు మనిషి.

“అలాగంటే! వారే దామోదరం రిపోర్టిద్దారా!—” రామలింగం, దామోదరం తనతో మాట్లాడిన వ్యక్తితో స్టేషన్ మాస్టరు ఆఫీసు వయపు నడిచి వెళ్లారు. “అతను మా ఫ్రెండ్ అంటే. మెట్రాసులో చదువుకుంటున్నాడు, ఇంజనీరింగ్ కాలేజీలో. సెలవులకి ఇంటికెడుతూ ఇక్కడ రెండ్రోజులుండి పోదామనుకున్నాడు. ఏమిటో...”

* * *

పెద్ద బ్రేకుల చప్పుడుతో రయలు బండి నెమ్మదిగా ఆగింది. తలుపు దగ్గరే నుంచుని ఉన్న సూరి కిందకి దిగాడు. అప్పటికి మధ్య రాత్రి దాటింది. బాగా వెన్నెల కాస్తోంది. ముందు పెట్టెల కొన్నిటి దీపాలు వసువువచ్చగా వెలుగుతున్నాయి. దూరంగా ఇంజన్ కూత వినిపిస్తోంది. వెన్నెలలో అవిరి, సాగ న్నవ్వంగా కనిపిస్తున్నాయి. బండి ఆగటంతో కొందరు ప్రయాణీకులు దిగుతున్నారు. అసలు ఎందుకు ఆగిందో సూరికి అర్థంకాలేదు. అది పెద్ద బయలు ప్రదేశం. ముందు స్టేషన్ కాని సిగ్నల్ కాని కనిపించలేదు. ఎవరో పారపోతున్న గొలుసు లాగి ఉంటారని ఊహించాడు. మాకు అందినది ఆఖరిపెట్టె. రయలుబండి చిట్టచివర నుంచుంటే ఎలా ఉంటుందో, అనిపించింది సూరికి హఠాత్తుగా. పెట్టె వెనుక వయపుకి నడిచి వెళ్లాడు. అనాలోచితంగా మరికొంత దూరం పట్టాల వెంబడి నడిచి వెళ్లాడు. వెనక్కి తిరిగి చూశాడు. దూరంగా ఏవో మాటలు, ఇంజన్ బుసలు సన్నగా వినిపిస్తున్నాయి. బండి గభాలున బయలుదేరి వెళ్లిపోతే తను ఈ చోట వంటరిగా ఉండిపోతాడు. ఈ ఊహాకే సూరి నవ్వుకున్నాడు. చుట్టూ కలయచూశాడు. అది చాలా చదును ప్రదేశంగా కనిపించింది. నేల వెన్నెలలో తెల్లగా మెరుస్తోంది.

అక్కడక్కడ చెల్లు సల్లటి పొదలలాగా కనిపిస్తున్నాయి. పరధ్యాన్నంగా మళ్ళీ ముందికి సాగిపోయాడు సూరి. మూడు నాలుగు అడుగులు వేశాడోలేదో కాలు బద్దీలో ఇరుక్కుని బోర్లా పడ్డాడు. ఏదో సుదుటికి గట్టిగా తరిగింది...

* * *

సూరికి స్పృహ వచ్చేసరికి ఒక శబ్దం తను రయలు పెట్టెలో ఉండటానికి బదులు కంక్రెట్ల మీద వెంప అనించి ఎందుకు పడుకున్నాడో అర్థం కాలేదు. కాని వెంటనే జరిగినదంతా జ్ఞాపకం వచ్చింది. గాభరాగా లేచి చూశాడు. రయలు బండి కనిపించలేదు. కంగారుగా కొన్ని గజాల ముందుకి పరిగెత్తాడు. తర్వాత కోలుకుని చేతిగడియారం చూసుకున్నాడు. వంటిగంట కావస్తోంది. అంటే తను ఇక్కడ అరగంట, ముప్పాపు గంటకి వయస్సు తప్పి పడి ఉన్నాడన్నమాట! నుదురు తడిమి చూసుకున్నాడు. పెద్ద బొప్పి కట్టింది. మొదట కొద్ది ఊదాలలో తను గమనించలేదు. కాని తల భారంగా పోటుగా ఉంది. పెద్దగాయం తగలలేదు కాని తనివ్వుడు ఏమి చెయ్యాలి?

“ఉత్తనే కంగారుపడి లాభం లేదోయ్!” అని తనతో తనే చెప్పుకున్నాడు. రుమాలు బయటికి తీసి మొహం అంతా శుభ్రంగా తుడుచుకున్నాడు.

—చుట్టుపక్క లేమయినా ఊరు ఉంటే ముందు అక్కడికి పోవటం మంచిది!— నలు దిక్కులా చూశాడు. ఒకవయపు వస్త్రగా, నీలంగా ఏదో కాంతి కనిపిస్తోంది. గ్రామంలో గాస్ లయటు వెలిగించి ఉంటారు, అనుకుని అటు బయలుదేరాడు. వెన్నెలలో దారి సులభంగా కనిపిస్తోంది. జోరుగా వీస్తున్న గాలి తల భారం మరపించవేసేట్లుంది.

దగ్గరికి వెళ్ళే కొద్దీ వెలుగు అధికం అవుతోంది. వెలుగుతోబాటే ఏదో ఒక శబ్దం కూడా వినిపిస్తోంది. పెద్ద మోటారు పని చేస్తూంటే వచ్చే మోతలాగా ఉంది. అంతా దట్టంగా విడిగిన చెట్ల సమూహం వెనక నుంచి వస్తున్నట్లుంది.

—ఊరేమీ కనిపించడం లేదేమిటి!— అనుకుంటూ సూరి నడకవేగం హెచ్చించాడు. నాలుగయిదు నిముషాల్లో చెట్ల గుంపుని ప్రవేశించాడు. అక్కడ కనిపించిన దృశ్యం చూసి అదిరిపడ్డాడు.

* * *

చెట్లగుంపు అవతల చిన్న బయలు ప్రదేశం వొకటి ఉంది. దాని మధ్య సుమారు డెబ్బయి, ఎనభయి అడుగుల వెడల్పు ఉన్న పెద్ద పళ్లెం లాంటి వస్తువు ఒకటి ఉంది. ఏదో వెండిని పోలిన లోహంతో చేసి ఉండేమో వెన్నెలకాంతిలో, వాని మధ్యనే ఉన్న గాజు గోపురం లాంటి నిర్మాణంలో నుంచి వస్తున్న నీలం వెలుగులో విచిత్రంగా మెరుస్తోంది. దాని అంతర్భాగంలో నుంచి వస్తున్నట్లుంది. ఎన్నో తుమ్మెదల రుచికారం పోలిన శబ్దం. ఆ శబ్దానికి నేలకూడ అదురుతున్నట్లు ఉంది. సూరి తలంతా దిమ్మెక్కి పోయినట్లుంది.

కె.యల్. వారాయణ

వైద్యవిద్యార్థి, వైద్యవార్య
చర్మవ్యాధులకు, స్త్రీల వ్యాధు
లకు, పక్షవాతం, సుఖ వ్యాధు
లకు, సెక్యు, న ర ము ల
బలహీనతలకు, ఆ యు ర్వే ద
చికిత్స.

హోస్పిట్యాల చికిత్స కలదు.

లక్ష్మీ కు మారి క్లినిక్,

మెయిన్ రోడ్, తెనాలి.

డా. వి. వి. కె. రావు, B.A.

వైద్య విద్యార్థి, వైద్యవార్య, సెక్స్ సైన్సిస్ట్
వివాహము వాయిదా వేయ
నవసరం లేదు. హస్త
ప్రయోగం, నరముల బల
హీనత, శీఘ్రస్థూలనము
లకు ఆయుర్వేద చికిత్స.
హోస్పిట్యాల చికిత్స కలదు.

రాహ్మాన్ క్లినిక్

టి. బి. రోడ్, తెనాలి.

ఫోన్ : 3700 & 4010.

కార్టూన్లు

పంపేవారికి మనవి

కార్టూన్లలోపాలు స్వంత చిరు
నామాగల స్టాంపులు అతికించిన
కవరు పెట్టి సంపాదకుడు, ఆంధ్ర
సచిత్ర వార పత్రిక, గాంధీనగరం,
విజయవాడ-3. అన్న చిరునామాకి
టపాలో పంపాలి. వీటి పరిశీలనకు
కనీసం 6 నుంచి 8 వారాలు వట్టు
వచ్చును. ఈలోగా, నేరుగా కాని,
టపాలో గాని వీటిపై ఉత్తర
ప్రత్యుత్తరాలకు తావు ఉండదు.
కార్టూన్లు 'టపా'లో పోయినా, దారి
తప్పిపోయినా సంపాదకుని బాధ్యత
వుండదు. ప్రత్యేక సంచికలకు
కార్టూన్లు పంపేవారు కవరుమీద
ఆ సంచిక పేరు ఉడపారించాలి.
ఈ కార్టూన్లకి కూడా పై నిబంధ
నలు వర్తిస్తాయి.

-సం.

దూర ప్రయాణం

అనుమతి లేనిదే ఏ గోళంమీది జీవులతో
సాన్నిహిత్యంకాని వీలులేదని మా ప్రభుత్వంవారు
శాసించారు. ఇప్పుడు అనుకోకుండా నువ్వు మాకు
తగిలావు. మేము వెళ్ళే గ్రహంలో మా ఆధి
కారులకి జరిగినదంతా చెప్పి వారి ఆజ్ఞానుసారం
నడుచుకొనవలసి వస్తుంది..." అన్నాడు
'డక్క ఎ' నుంచి వచ్చిన వ్యక్తి.

సూరికి ఏమనాలో తెలియదు. ఒకటి రెండు
క్షణాలు ఆలోచించి అమాంతంగా లేచి బయటికి
పోయాడే? కాని తలుపువేసి ఉంది!

"నువ్వు సరిగ్గా నడుచుకొనకపోయినట్లయితే
నిన్ను నిర్బంధించవలసివస్తుంది. అనవసరంగా ఆ
పరిస్థితి రానివ్వకు!" యంత్రంలాగ చెప్పాడు
ఆ వ్యక్తి.

* * *

"వీడే ఆడవిలోనో దిగితే ఏ ఫులో,
సింహమా పట్టుకుపోయిందేమా?" అన్నాడు
దామోదరరావు రామలింగంతో.

"ఏ మొహం, ఇక్కడ పులులూ సింహాలూ
ఎక్కడరా! ఇదేదో పెద్ద విచిత్రంగానే ఉంది.
పేపర్లో ఎడ్యుర్బయిజ్యెంట్ వేశాము కదా! ఎవరో
ఏదో చెప్పకుండా ఉంటారంటావా?"

* * *

ఆ విమానంలో పదిమంది ఉన్నారు.
ఇంకా అయిదు మందికి సరిపోయే ఖాళీ,
సౌకర్యాలు ఉన్నాయి. సూరి కూడా తక్కిన
ప్రయాణీకులలాగానే తన సీటు బెల్టు వేసుకుని
కూర్చున్నాడు. విమానం లోపలి యంత్రాల
మోత విపరీతంగా పెరిగింది. దాని కదలికలకి
వళ్లంతా అదిరిపోతున్నట్లునిశ్చించింది అతనికి.
కొన్ని నిమిషాల తర్వాత విమానం పయికి లేచిన
ట్లునిపించింది. అతి వేగంగా లేవలంవల్ల కొంత
సేపు చాలా బాధపడ్డాడు. ఒక అరగంట
గడిచింది. తర్వాత అక్కడికి తనతో మాట్లాడిన
వ్యక్తి వచ్చాడు. అతనిపేరు 'హమా' అని
సూరికి తెలిసింది. ఆ విమానం ముఖ్యధికారి
పేరు 'నెబు'ల. తక్కినవారి కొందరి పేర్లు
హమా చెప్పాడు కాని కొత్తగా ఉండటం చేత
అవి సూరికి తల కెక్కనే లేదు.

"విమానం పూర్తిగా బాగు పడలేదు.
మామూలు వేగంలో వెళ్ళలేకపోతున్నాము. అయినా
ఇలాగే చూడు, మీ భాగోళం ఎంత
స్పష్టంగా కనిపిస్తోందో!" అన్నాడు ఒక
టెలివిజన్ వంటి యంత్రం చూపిస్తూ.

"పెద్ద చంద్రగోళంలాగ ఉంది!" ఎన్ని
బొమ్మలు, ఫోటోలు పత్రికలలో పడినవి చూసినా
వంత కాంతితో వెలుగుతూ కనిపించిన
భూగోళాన్ని చూసేసరికి సూరి గొంతుకలో ఏదో
ఇరుక్కున్నట్లు అయింది.

"అదిగో మీ దేశం!" లేత నీలం, అకు
పచ్చ, ఉదారంగులతో ముదురు నీలం కలిసి ఉన్న

ఖండాల సముద్రాల రేఖలలో భారతదేశం ఆకారం
బడితో చూపించే గోళాల నమూనాలలో కనిపించే
ఆకారంలాగే ఉంది!

"మా ప్రపంచంలో వారూ త్వరలో చంద్ర
మండలానికి వెళ్ళబోతున్నారు తెలుసా?" అన్నాడు
సూరి కొన్ని క్షణాల మవునం తర్వాత.

"నిన్నాను! మా గ్రహం చుట్టూ నాలుగు
ఉపగ్రహాలు పెద్దవి తిరుగుతూ ఉంటాయి.
కొన్నివేల సంవత్సరాల క్రితమే వాటిలో మేము
స్థావరాలు ఏర్పరుచుకున్నాము. మా అంతరిక్ష
యానం చాలా పురోగమించింది—మీరు సాధించిన
దానితో పోలిస్తే, ఈ విమానం గంటకి కొన్ని
వేల కిలోమీటర్ల వేగంతో ఆకాశంలో వెళ్ళగలదు.
లేదా ప్రత్యేకమయిన ఏర్పాట్లతో కాలంలో కూడా
ప్రయాణం చెయ్యగలదు. ఈ రకం గమనం
గురించి మీ శాస్త్రజ్ఞులు కనిపెట్టే ఉంటారు."

"అవును, అయిన్ స్టెయిన్ అనే ఆయన
దీనిని గురించి కొన్ని సిద్ధాంతాలని ప్రతిపాదించి
చాడని చదివాను. నా చిన్నప్పుడు చా.కె. వెల్స్
అనే బ్రిటిష్ రచయిత 'టయిమ్ మెషీన్' అనే
పుస్తకం చదివాను. అందులో కాలంలో గమనం
గురించి ఎంతో బాగా రాశాడు! మనం కూడా
ఆ రకం ప్రయాణం చేస్తామా?" అని కుతూ
హలంతో అడిగాడుసూరి. ఇదంతా ఒక కలయేమో
అనే అనుమానం చూచాడుగా కలుగుతున్నా
దానిని అంగీకరిస్తే వేశాడు. తన మామూలు
ప్రపంచం ఇప్పుడు ఎంతో దూరంగా అనిపిస్తోంది.
'డక్క ఎ' గ్రహవాసులు వింతగా కనిపించటం
లేదు. ఆకారంలో చిన్న భేదాలు, మాట తప్ప
ఇంచుమించు మనుష్యులలాగే ఉన్నారు. హమా
వద్ద ఎన్నో కొత్త విషయాలు అడిగి తెలుసు
కోవాలని ఆరాటంగా ఉంది సూరికి.

"విమానం పూర్తిగా బాగుపడలేదని
చెప్పాను కదూ? లేకపోతే ఆకాశంలో బద్దులు
కాలంలోకి మారి పోయేవారమే... మీ
సూర్యమండలంలో ఒక ఎర్రటి గోళం
ఉంది. అక్కడ దిగి అవసరమయిన మర
మ్మత్తులు చేసుకోవటానికి నిశ్చయించు
కున్నాము. మా లోకానికి రేడియో సంకేతం ఒకటి
పంపాము. జవాబు రావటానికి ఒకటి రెండు
రోజులు పట్టవచ్చు. మామూలు రేడియో
ప్రసారాలు దానికి చాలవు. వేగం మరి తక్కువ!
ప్రత్యేకమైన కిరణప్రసారం వాడుకుంటాము..."

"మరి వేగం తగ్గి ప్రయాణ కాలం
అధికం అయినప్పుడు ఆహారం, గాలి వంటి
సౌకర్యాలకి ఇబ్బందికాదా?" సూరికి హలాతుగా
అనుమానం కలిగింది.

"వస్తుంది! నిజం చెప్పాలంటే ఇప్పటికే
మన పరిస్థితి ఏమీ బాగాలేదు. కాని నేను చెప్పిన
గ్రహం—దానిని ఇంగ్లీషులో మార్స్ అంటారను
కుంటాను—చేరేదాకా ఎలాగో అలా సద్దుకోవచ్చు.
మీలాగే మేమూ ప్రాణవాయువు పీలుస్తాము.

మా దేహ స్వభావం కూడా ఇంచుమించు అటు వంటిదే కాని కృత్రిమ ఆహారాలకి అలవాటు పడగలిగాము. త్వరలో నీకూ రుచి చూపిస్తాము.”

సూరి ఏదో అనపోతూ ఉండగా వారి విమానం అమాంతం ఒక కుదుపు ఇచ్చింది. దాని వేగానికి తట్టుకోలేక సూరి పడ్డాడు. ఇంతలో వారున్నగదిలో లవుడ్ స్పీకర్లలో నుంచి ఈలలు కొన్ని, ఏవేవో మాటలు వినిపించాయి. గోడమీద చెయ్యిపెట్టి పడిపోకుండా నుంచున్న హమా మాత్రం దానిని వింటూ కంగారు పడ్డట్టు కనిపించాడు.

“సూరి! త్వరగా లేచి నీ సీట్స్ కార్య పరిస్థితి ప్రమాదంగా ఉంది! X - ! X X X - !!!?” తత్తురపాటులో హమా తన భాషలోకి మారిపోయాడు.

* * *

“వెన్నెల చూడరా ఎంత బావుందో! పాపం, సూరి ఒకసారి వెన్నెల గురించి కవిత్యం రాస్తే వాడెంతో ఏడిపించామూ! వాళ్లమ్మా, నాన్నతో చెప్పి ఇంజనీరింగ్ మాన్యించి లిటిలేవరులో చేర్చిస్తామని అన్నాము గుర్తుందా?” వంతెన మీద నుంచుని పాదరసంలాగ వెన్నెల పోతున్న నదిలోకి చూస్తూ అన్నాడు.

“వాడికసలు అంతరిక్ష యానసుంటేనే పిచ్చి! ఎప్పటికయినా స్పేస్ ట్రావెల్ అంతర్జాతీయం అయితే అందులోకెలాగయినా వెళ్లటానికి ప్రయత్నిస్తానని అంటూ ఉండేవాడు ... వాళ్ల తాతయ్య మాత్రం మనిషి చచ్చే చంద్రలోకం చేరుకోలేడనే వాదిస్తాడు మారినర్లు, ఆర్బిటర్లు, వోస్కోడ్లు అంతా మోసం అంటాడు...”

* * *

“అయితే ఇప్పుడేమి చేద్దాము?” అనడిగాడు సూరి మళ్ళీ. ఈ ప్రశ్న ఎన్నిసార్లు వేశాడో లెక్కలేదు. హమా సమాధానం ఇవ్వలేదు. ఇద్దరూ చిన్న టాంకువంటి వాహనంలో చంద్ర గోళం మీద ఒక లోయలో కూర్చుని ఉన్నారు. అప్పటికీ చీకటిపడింది. కాని, ఆ కాశం లో ఉజ్వలంగా వెలిగి భూమి ‘వెన్నెల’లో ఇరువైపులా ఉండే రాతికొండలు భయంకరంగా, అందంగా కనిపిస్తున్నాయి.

వారి విమానం చెడిపోవలంతో దాని అధికారి చోదకుడు, ఇంజనీరు - వీరిద్దరితోనూ అత్యవసరంగా సంప్రదించి దిగటానికి సౌకర్యంగా ఉన్న చంద్రగోళంమీద దింపటానికి నిశ్చయించుకున్నాడు. కొంచెం కష్టమీద విమానాన్ని చంద్రగోళంమీద దింపారు. మరమ్మత్తు సాగుతూ ఉండగా నెబు హమాకి, సూరికి ఒకసారి బయటికి వెళ్లిరావటానికి అనుమతి ఇచ్చాడు. బయట తిరిగి రావటం కోసం చిన్న టాంకు వంటి బండి ఒకటి ఉంది. అది నిజానికి జెట్ల వల్ల నడిచే బండి. అవసరానికి టాంకులకి ఉండేటటువంటి చక్రాలు, పట్టీలు కూడా

ఉన్నాయి. భూమిమీద కాలానికి సుమారు రెండు గంటలకి సరిపోయే వ్యవధి ఇచ్చి తిరిగి వచ్చేయ్యమన్నాడు కెప్టెన్ నెబు. చిన్నబండికి విమానానికి మధ్య రేడియో సౌకర్యం ఉంది.

సూరి, హమా జాగ్రత్తగా విమానం దిగిన ప్రదేశం చుట్టూ తిరగటం ప్రారంభించారు. ఎటుచూసినా చెట్లు చేమలేని రాతికొండలు, స్తంభించిపోయిన అగ్ని పర్వతాలు, ఊహాకి అందనంత. పూర్వకాలంలో చిత్రవిచిత్రంగా గడ్డకట్టుకుపోయిన శిల. కలలో కూడా ఇంత వింత ప్రకృతి స్వరూపం చూడలేదనుకున్నాడు సూరి.

“ఇంతకన్నా విచిత్రమయిన గోళాలు చూశాను. బురద సముద్రాలూ, జంతువులని తినే చెట్లూ మన అంత ఉన్న పతులూ - ఒకటేమిటి!” అన్నాడు హమా సూరి తన ఆశ్చర్యాన్ని ప్రకటించగా. “ఒక గంట అయింది. ఇంకొక గంట ఉంది. మరమ్మత్తు ఎంతదాకా వచ్చిందో నెబుని అడుగుతాను!”

హమా తన భాషలో ఏదో అన్నాడు రేడియో ముక్తాఫోన్లోకి. కొంత సంభాషణ ఒరిగింది. ఇంతలో అతని సాధారణ ధోరణి మారిపోయి ఒక చిన్న కేక వేశాడు. అతనితో కొంత పరిచయం కలిగిన సూరికి అతని ముఖంలో ఆశ్చర్యం, భయం, ఆందోళన కనిపించాయి.

“ఏమయింది?” అని అడిగాడు.

“అదే అర్థం కావడంలేదు! నెబూతో మాట్లాడుతూనే ఉన్నాను. ఒక పెద్ద బిల్లు అయింది. ఆ తర్వాత పూర్తి నిశ్శబ్దం! ఎందుకయినా మంచిది. వెనక్కి తిరిగి వెళ్లపోదాం...”

బండిని వెనక్కి తిప్పారు. ఒక చిన్న లోయలో మలుపు తిరగగానే వారి కంటికొక భయంకర దృశ్యం కనిపించింది. వారి విమానం

తునాతునకలయి పాగాలు కక్కుతూ ఉంది. ఆ భీభత్సం మధ్యవారికి చాలా పెద్ద బండవంటిది ఒకటి కనిపించింది.

“పెద్ద ఉల్క ఒకటి రాలి ఉంటుంది. ఎంత ప్రమాదం జరిగింది! కోటికొక ఉల్క కూడా ఇలా ఇంతమందిని నేలమీద చంపి ఉండదు” అంటూ మొదలుపెట్టిన హమా క్రమంగా తన భాషలోకి మారిపోయాడు. సూరికికూడా ఎవరో ఆవులు సోయినట్లునిపించింది. జాగ్రత్తగా విమానాన్ని సమీపించారు. ఆ భీభత్సంలో వారికి ఏదీ మిగిలినట్లు కనిపించలేదు. ఇక తక్కినవారికోసం వెతికి లాభంలేదని నచ్చచెప్పాడతనికి సూరి.

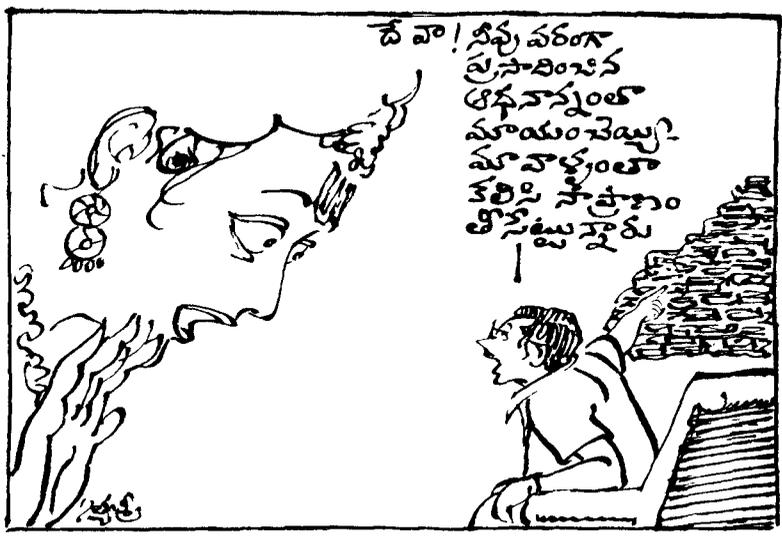
ఎంతసేపు అలా ఉండిపోయారో సూరికి తెలియలేదు కాని అప్పడప్పుడు - “ఇప్పుడు ఏం చేద్దాము?” అని అడిగేవాడు. తన దుఃఖంలో మునిగిఉన్న హమా అతన్నిముందు అంతగా పట్టించుకోలేదు. కాని చివరికి, “వీలయినంత కాలం ఇలా ఇక్కడ ఉండిపోదామని! లేదా బయటికి పోయి ప్రాణాలు వదులుకుందాము...” అన్నాడు.

“అదేం మాట? అంత తేలిగ్గా ఆశపదులు కుంటే ఎలాగ? ఇంత నిర్మానుష ప్రదేశంలోనూ ఎక్కడో మన బండిని దాచుకునే చోటు ఉండక పోదు. ఇక్కడే ఇలా ఉంటే మనమీద ఒక రాయి సడవచ్చు కదా?”

* * *

“చూశావా మనవాడు ‘ఇస్టర్ ప్లానెటరీ ఎసోసియేషన్’లో చేరాట్టు! మనకి చెప్పనే లేదు!!!” హాస్టల్లో సూరి రూమ్మేట్ శ్యామలరావు కార్డు ఒకటి చదివి దాన్ని రామలింగానికి అందచేస్తూ అన్నాడు.

‘చంద్రుని కెక్కలేనమ్మ గ్రహనికేమెక్కుతుంది? ముందు ‘మూన్ ట్రావెలర్స్’ ఎసోసి

యేన్' పెడితే సరిగ్గా ఉండేది!" అన్నాడు గారాజు.

"త్వరలోనే ఎప్పోల్లో ప్రాజెక్టుని ఆమెరికన్లు ప్రయోగిస్తారు— అంతలోనే రష్యన్లు కాస్తా ఆ పని చేస్తారేమో!" శ్యామలరావు అన్నాడు.

"అప్పటికయినా మనవాడు దొరుకుతాడంటా? సూరీ వాళ్ళమ్మ పాపం చాలా బెంగ పెట్టుకుంటోందిట..."

* * *

"ఆ గుహలోకి వెడదామా?" అని అడిగాడు సూరి. కొన్ని గంటలు తిరిగిన తర్వాత ఒక పెద్ద కొండలో గుహ ఒకటి కనిపించింది.

"ప్రాచీన మానవుడు గుహవాసి కద! మన స్వభావం ఎక్కడికి పోతుంది?" హమా పరిహాసంగా మాట్లాడుతున్నాడని సూరికి తెలుసు.

జాగ్రత్తగా వాహనాన్ని గుహ వద్దకి తీసుకుపోయాడు హమా. చాలా లోతుగా ఉన్నట్లుంది, అవతల వయపు గోడ కనిపించటం లేదు. హమా లైట్లు వేశాడు.

"ఇదేమిటి? కలకంటున్నానా? నేను చూసేదీ నీకూ కనిపిస్తోందా!" సూరి కళ్ళ నలుముకుంటూ అన్నాడు.

"కలకాదు నిజమే..."

గుహ సుమారు వంద అడుగుల లోపల బాగా వెడల్పుయి లోపల మహామందిరం వంటి ప్రదేశం ఉంది. ఈ మందిరం పొడుగు కొన్ని వందల గజాలు, వెడల్పు కనీసం వంద గజాలు ఉంది. దీనివంటికి మధ్య బోర్లింది ఉన్న బూర్రె మూకుడు వంటి పెద్ద 'గాజు' నిర్మాణం వుంది. దాని పరిణామాలు ఎత్తు సుమారు ఏభయ అడుగులు. వెడల్పు సుమారు మూడు, నాలుగు వందల అడుగులు ఉంది. స్పష్టమయిన గాజు లోపల ఏవో నిర్మాణాలు అప్పట్లో కనిపిస్తున్నాయి. అనుమానంగానే తమ బండిని గాజు మూకుడు దగ్గరికి తీసుకు పోయాడు హమా.

దూర ప్రయాణం

"లోపలికి వెళ్లేందుకు తలువదిగో! లోపలివన్నీ ఏదో పవర్ హవున్ లాగ కనిపిస్తున్నాయే!!"

"ఇంత దూరం వచ్చిన తర్వాత ఇక సందేహించి లాభంలేదు. ఈ నూట్లు వేసుకుని బయటికి దిగి దానిలోపలికి వెళ్ళటానికి ప్రయత్నిద్దాము రా!" అన్నాడు హమా, సూరి ఉత్సాహంగా అన్న మాటలకి సమాధానంగా.

పది నిమిషాల లోపల ఇద్దరూ అంతరిక్ష వస్త్రాలు ధరించి గాజు నిర్మాణం తలుపుముందు నుంచున్నారు. సూరి సంకోచం లేకుండా చెయ్యి జాపి తలుపు పీడిసి పట్టుకు లాగాడు. సునాయా సంగానే తలుపు తెరవగలిగాడు. ఇద్దరూ లోపలికి అడుగు వేశారు. అది చిన్న గదిలాగ ఉంది. ముందు మరొక తలుపు కనిపించింది.

"ఇది వాయుబంధం వంటిది. వెనకతలుపు మూసుకోనీ!" అన్నాడు హమా రేడియోద్వారా. సూరి వెనక్కి తిరిగి చూశాడు. తలుపు మూసు కుంది. వెంటనే ఆ గది ఒక నీలం వెలుగుతో నిండిపోయింది. కొన్ని క్షణాలు గడిచాయి.

"ఇక్కడ గాలి వుంది! ప్రాణ వాయువు ఉన్నట్లే చూపిస్తోంది ఈ మీటర్!" హమా తమ అంతరిక్షవస్త్ర సామగ్రితోబాటే వచ్చే మీటర్ ఒకదానిని ముందు పట్టుకుని పరిశీలిస్తూ అన్నాడు. "పీడనం కూడా సరిగ్గానే ఉంది!!"

సూరి తన తల కప్పు తీసివేశాడు. గాలిలో ఏదో రసాయనం వాసన ఉన్నప్పటికీ పీల్చానికి సరిగ్గానే ఉన్నట్లుంది.

పదిహేను నిమిషాల తర్వాత ఇద్దరూ లోపల ఒక చిత్రపటం ముందు నుంచున్నారు. అది వారు నుంచున్న గాజు నిర్మాణానికి సంబంధించినదేనని స్పష్టంగా తెలుస్తూనే ఉంది.

'ఈ భాష నాకు తెలుసు!' అన్నాడు

సంతోషంగా హమా పటంలోని అక్షరాలని కొన్నిటిని చూసి. 'ఇది ఒకప్పుడు అంతరిక్ష యానంలో మా ప్రాంతంలో వివిధ గ్రహాలవాళ్ళు వాడేవాళ్ళు. తర్వాత ఇది ఒక గ్రహం వారిదని, అందరిమీద రుద్దటం అన్యాయమని కొందరు పోట్లాడారు! ఇది మా భాష కాదు కాని నాలాగ అంతరిక్షయానం తరచుచేసే వారందరికీ ఏదో కొంత రాకుండా ఉండదు...'

* * *

'ఇలా చంద్రమండలం మీద— పోనీ కొండ గర్భంలోపల! — కొన్ని వేలకి వేల ఏళ్ళముందు ఎవరో ఒక లోకంవారు ఎందుకో కట్టుకున్న ఈ భవనంలో మనం ఇలా అన్ని సౌకర్యాలూ అనుభవిస్తున్నామంటే నాకే నమ్మేట్లు లేదు!' అన్నాడు సూరి. ఇద్దరూ లోపల ఒక గదిలో కూర్చుని ఒక వింత సానియాన్ని తానుతూ, వింత ఆహారాన్ని తింటూ కూర్చున్నారు. ఆ భవనంలో వాతావరణం, ఆహారం, సానియాలూ అన్నీ కృత్రిమంగా తయారయ్యేవే. హమా చెప్పిన దాని ప్రకారం అప్పటికి సుమారు ఏభయి వేల సంవత్సరాల క్రితం చంద్రమండలంలో ఒక గ్రహంవారు రహస్యంగా కట్టుకున్న స్థావరం అది. అక్కడ అణ్వస్త్రాలు కొన్ని దాచి ఉంచాలని వారి ఉద్దేశం. చివరికి వారి పథకం వెగ్గలేదు. కాని స్థావరం రహస్యంగా అలాగే ఉండిపోయింది. అందులో ఉన్న కొందరూ క్రమేణా నశించి ఉంటారని హమా ఊహ. కాని, అసలు స్థావరం నిర్మాణం చాలా కట్టుదిట్టంగా ఉండటంవల్ల, లోపల స్థాపించిన యంత్రాలు చెక్కు చెదరకుండా పని చెయ్యటం వల్ల ఆ కృత్రిమ నగరం అలాగే ఉండిపోయింది. దాని నిర్మాణాకులు సాంకేతికంగా ఊహించరానంతగా అభివృద్ధి చెందినవారయి ఉంటారని సూరి గ్రహించాడు.

"అవును, కాని ఇలా ఈ గుహలో ఎంత కాలమని ఉండగలం?" హమా ప్రశ్నచేశాడు.

"గత్యంతరం లేదు కదా! లోపల వెతుకు దాము. రేడియో ప్రసారం వంటి దేదయినా వీలయితే సందేశాలు పంపిద్దాము. లే, హమా! పని మొదలుపెడుదాము రా..."

* * *

"ఒరే, దామోదరం! ఈ వార్తచూశావా? చంద్రమండలయానం అనుకున్న దానికంటే తొందరగా అవుతుంది! ఆరునెలల్లో మొదటి రాకెట్ బయల్దేరుతుంది!!" శ్యామలరావు ఒకరోజు అన్నాడు.

"అరే! అలాగా? మన సూరే కనక ఇక్కడిప్పుడుంటే ఎంత సంతోషించేవాడో కదా! వాళ్ళ తాతయ్యతో కాసిన పదిరూపాయల పందెం గెలుచుకునే కాలం దగ్గర కొచ్చిందన్నమాట..."

* * *

విజయనగరం లియోక్లాబ్ నారు ఇటీవల 'చార్టర్' దినోత్సవం జరుపుకున్న సందర్భంగా లియోక్లాబ్ ల జిల్లా చైర్మన్ లయన్ డా. గౌలి శ్రీరాములు 'చార్టర్' బహుమతిని అందజేస్తున్న దృశ్యం. శ్రీమతులు వి.వి. కల్యాణి (కార్యదర్శి), బి. జయశ్రీ (అధ్యక్షురాలు), సమతా జైన్ (కోశాధికారిణి) గార్లని కూడా చిత్రంలో చూడవచ్చు.

ఉపాధ్యాయులకు వోటీసు :

నవంబర్ 15న విజాం కళాశాలకు వెళ్ళాను ఒక ఉపాధ్యాయులను కలుసుకోడానికి. అది మధ్యాహ్న భోజన సమయం. తను ఉమ్మడి హాలులో ఉపాధ్యాయులంతా ఉన్నారు. భోజన సమయం గడిచింది. తరగతుల ప్రారంభం మూనించే గంట గంటకొట్టింది. కొందరు ఉపాధ్యాయులు కదలేదు. ఏమిటి మీకు తరగతులు లేవా? అనడిగాను. ఉన్నాయి. విద్యార్థుల కోసం ప్రతీక్షిస్తున్నాము - అన్నారు. మీరు ప్రతీక్షించడమేమిటి? విద్యార్థులు మీకోసం ప్రతీక్షించాలి కదా! - అన్నారు. ఇక్కడి సంద్రాయం వేరు. మేమే ప్రతీక్షించాలి - అన్నారు. ఇంతలో టేబిల్ పైన ఒక సర్క్యులర్ కనిపించింది. యథా లాపంగా చూచాను. అది ఉపాధ్యాయులకు వైస్ చాన్సలర్ పంపిన సర్క్యులర్. దాని సారాంశమిది :- ఉపాధ్యాయులు డ్యూటీలో వున్నప్పుడు కూడ ఏదో సాకుతో సరిగా తరగతులకు వెళ్లి పాఠాలు చెప్పడం లేదని నా దృష్టికి వచ్చింది. పాఠాలు చెప్పడం, విశ్వవిద్యాలయం తన ప్రయోజన దృష్టితో అప్పజెప్పిన తక్కిన పనులను నిర్వర్తించడం ఉపాధ్యాయుల విద్యుక్త ధర్మమని చెప్పడం అనవసరం. ఈ సర్క్యులర్ తాత్పర్యాన్ని ప్రసిద్ధిపాలులు, ఆయా శాఖల అధిపతులు ఉపాధ్యాయులు గ్రహించేట్టు చేయాలి; ఉపాధ్యాయులు తమ విధులను, పరీక్షలు మొదలయిన ఇతర కార్యాలను శాయశక్తులా, చిత్తశుద్ధితో నిర్వహించేట్టు చేయాలి. తరగతులలో కచ్చితంగా విద్యార్థుల హాజరీ తీసుకోడంతో పాటు ఉపాధ్యాయులు తాముకూడ డ్యూటీలో వున్నప్పుడు తరగతులకు కచ్చితంగా వెళ్లాలి - ఉపాధ్యాయులను ఇంతగా శాసించే వైస్ చాన్సలర్లు విద్యార్థులను శాసించవచ్చుకదా! వారు తరగతులకు వచ్చేట్టు చర్యలు తీసుకోవచ్చుగదా! రాజు తలనుకుంటే దెబ్బలు కరవా? కాని వారు అలా చేయలేరు. దీనికి కారణం విద్యావిధానంలో లోపమే. నేటి విద్యార్థులలో అధిక సంఖ్యాకులకు చదువు వ్యాపారం. వారివెంట ఏ రాజకీయ

నైహళా జన్మదినోత్సవం

నాయకులో అధికారంలో వుంటారు. వారు వీరిపై ఈగ వాలనివ్వరు. ఇలా పరమపద సోపానం ఎక్కినవారే రేపు ఇంజనీర్లు, డాక్టర్లు. అలాటివారిలో జాతి ఎంత సంపన్నమవుతుందో చెప్పవలసిన పనిలేదు! విద్య పరమాంధం విస్మృత మయింది. లేకపోతే విద్యార్థుల కోసం ఉపాధ్యాయులు ప్రతీక్షించవలసిన దుర్లభ ఏర్పడు తుందా? విద్య కేవలం అర్థకం అనే అభిప్రాయం ఏర్పడింది గనుక విద్యార్థులు యేనకేనా పుష్పాయేన పట్టాలు పుచ్చుకొని, తద్వారా అదే పద్ధతిలో ఉద్యోగాలు సంపాదించే ప్రయత్నం చేస్తున్నారు. అలాటివారికే ఉద్యోగాలు. అంటే ఇదొక విషమవలయమయింది. స్వాతంత్ర్యోత్సవం గునుస్తాలను, బానిసలను తయారుచేసే చదువు ఎద్దని ఎన్ని జాతీయ విద్యాలయాలు నెలకొన లేదు. అలాటి విద్యాలయాలు, విశ్వవిద్యాలయాలు కూడ నేడు తమ ఆదర్శాలు మాని సాధారణ విశ్వవిద్యాలయాలు. కనుక, ప్రభుత్వ విధానం మారినప్పుడే విద్యారంగంలో పాఠకాలపు గురు శిష్య సంబంధాలు నెలకొంటాయి.

బాలల దినోత్సవం :

నైహళా జన్మదినోత్సవం బాలల దినోత్సవంగా జంట నగరాలలో జరిగింది. మునిసిపల్ శాఖామంత్రి శ్రీ వై. రామకృష్ణుడు ఆబిద్ సర్కిల్ లోని నైహళా విగ్రహాన్ని 14వ తేదీ ఉదయం పూలమాలలతో అలంకరించారు. లాల్ బహదూర్ స్టేడియంలో ప్రభుత్వం ఏర్పాటు చేసిన ఉత్సవంలో జంటనగరాలలోని పెక్కు పాఠశాలల విద్యార్థిని విద్యార్థులు పాల్గొని

బృందగానం చేశారు దీనిలో దాదాపు ఐదువేలమంది పాల్గొన్నారు. ఈ సందర్భంగా రామంతపురంలోని భారతీయ విద్యా విశాస సమితి శ్రీకృష్ణాచార్య స్మారక సంస్కృత మహావిద్యాలయంలో నవంబర్ 13న వివిధ బోధావి సమ్మేళనం 14న బాలల దినోత్సవం జరిపింది. కవి సమ్మేళనానికి డాక్టర్ దివాకర్ల వేంకటాచార్య అధ్యక్షత వహించారు; సంస్కృత కవిత పఠించారు. ధరల పెరుగుదల, వరదక్షిణ కవితా విషయాలూ, శ్రీయుతులు డాక్టర్ కె. రాజన్నశాస్త్రి, ఎ. సుందరశర్మ, ఏ. రాములు, రామాచార్య ఘనపాటి సంస్కృత కవిత, డాక్టర్ సి. హెచ్. రామారావు తెలుగు కవిత, శ్రీయుతులు ఇందు వసిష్ఠ, గిరిజాశంకర శర్మ, టి. ప్రకాష్ నిర్మల్, మేహరాజ్ శర్మ, బాలకృష్ణ శర్మ, వేణుగోపాల్ అగ్రవాల, మాయా శ్రీవాస్తవ, కె.కె. పురే, శ్రీమతీవీరా, సావన హిందీ కవిత పఠించారు. డాక్టర్ రాజన్న శాస్త్రి జామాతా దశనుగ్రహాః - అనే దానిని వ్యంగ్యరీతిలో చెబుతూ, నవగ్రహగుణాలూ అతనికి వుందని వర్ణించారు. అతడు తననుడు (తాపం కలిగించేవాడు), దోషాకరుడు (దోషాల పుట్టి), కుజనుడు (చెడ్డ పుట్టుకగలవాడు), ఆత్మస్తుతిలో గీష్పతి, అసత్య కథనంలో కవి (శుక్రుడు), స్వార్థరహితంగా పనిచేయడంలో పంగుపు (కుంటేవాడు - శని), ఇతరులను దూషించడంలో బుధుడు - ఈ విధంగా సప్త గ్రహాల గుణాలున్నాయన్నాడు రాజన్నశాస్త్రి.

ఉపశ్రుతి :

“ఏమి సార్, అంబర్ పేట రస్సా ముఫ్ఫెన్ విచ్చగా గతుకులు, గుంతలతో ఉంది గదా, అప్పుడు లేంది ఇప్పుడు రాస్సార్ కో ఉద్యమం తలపెట్టారేమిటి?” అనడిగాను ఉద్యమ నాయకులను. “భలే ప్రశ్నండీ. అప్పుడు మా పార్టీ అధికారంలో వుంది. ఉద్యమాలకు మాకు తిరికే? ఇప్పుడు తిరికే దొరికింది ప్రజాసేవకు” అన్నారు వారు.

- తిరుమల రామచంద్ర *

“ఈ యంత్ర పరికరాన్ని అర్థం చేసుకుని పని చేయించే సామర్థ్యం నాకు లేదు - ప్రయత్నిద్దాము కాని, కొన్ని సంవత్సరాలకి గాని ఏదీ తెలియదేమో...” హమా అన్నాడు కొంచెం నిస్సహాయం.

“తప్పకుండా ప్రయత్నిద్దాము! పరిధి పెద్దే ఎలా? రోజూ కావలసినంత ఆహారం ఎలా దొరుకుతుందో కనిపెట్టు గలిగము. ఇక్కడి రేడియో ప్రసార యంత్రంతో వీలయినన్ని పరిశో 30-12-83 ఆంధ్రసాహిత్యపత్రిక 65

ధనలని జరుపుదాము...” లోపల సందేహంగానే ఉన్నా బయటికి ధైర్యంగా మాట్లాడాడు సూరి.

ఆంధ్రసాహిత్యపత్రిక
1967 అగస్టు 18,
సంచిక నుంచి

ఐక్యరాజ్యసమితి, సెప్టెంబర్ 21 :- అధ్యక్షుడు శ్రీ - ఈ రోజు ఐ.రా.స. సర్వసభ్య సమావేశంలో మాట్లాడుతూ పైవారం చంద్ర మండలంలో దిగిపోయే తమ అంతరిక్ష నావికులు తప్పకుండా అక్కడ ఉంటున్న శ్రీయుతులు హమా, సూరిలని కలుసుకోగలరని ఆశిస్తున్నా మన్నారు. భూమి చంద్రమండలాల మధ్య రేడియో ప్రసార సౌకర్యం ఏర్పడింది కాబట్టి అంతరిక్ష నావికులకి ఇది చాలా సౌకర్యంగా ఉండ గలదన్నారు. ఇంకా శ్రీ -... వార్.